

23 oktober 2015

Op excursie naar moestuintjes en betrokken buurtbewoners

Samenwerken met bewoners. Daar draait het allemaal om bij de gebiedsmedewerkers van de Staatsliedenbuurt en GWL-terrein. Wij als eerstejaars B&O-studenten mochten naar aanleiding van het begrip 'gebiedsgericht werken' een kijkje nemen in deze buurt.

Gebiedsgericht werken wil zeggen dat ambtenaren uit hun kantoor komen en zelf gaan kijken naar wat er moet gebeuren in Amsterdam. Een heel belangrijk aspect hiervan is de samenwerking niet alleen met bewoners, maar ook met verschillende organisaties en bedrijven. Dat kwam natuurlijk sterk naar voren in ons gesprek met twee gebiedsmedewerkers.

De Staatsliedenbuurt en het GWL-terrein zijn aanzienlijk verbeterd na het invoeren van het gebiedsgericht werken in Amsterdam. Problemen worden (meestal) effectiever en sneller opgelost, bewoners participeren meer en het meest trots waren de gebiedsmedewerkers op de vergroening van de wijk.

Tijdens de rondleiding door de wijk viel dat ook zeer op. Bijna overal waar ik keek zag ik wel een moestuintje of een perkje. Bewoners beheren al deze natuur zelf, met een kleine bijdrage van de overheid.

Een depressieve buurman helpen die zijn huis nooit meer uitkomt

Natuurlijk doen de gebiedsmedewerkers meer dan alleen de wijk groener maken. Zij staan tussen de bewoners en de overheid in. Dat betekent dat zij veel van de problemen in de wijk zelf moeten oplossen. Concrete voorbeelden hiervan zijn fietskrotten die in het water belanden of een reclamebord in de wijk waar 's nachts enorm veel licht vandaan komt.

Niet alleen proberen zij zulke praktische problemen op te lossen. Ook problemen met de bewoners vallen onder hun werkgebied. Neem een melding van een depressieve buurman die zijn huis nooit meer uitkomt, of een oude vrouw die hulp nodig heeft bij de boodschappen. De gebiedsmedewerkers nemen dan contact op met een bepaald bedrijf of organisatie die deze mensen kunnen helpen. Zij brengen de bewoners in contact met deze organisaties.

Het lijkt nu misschien of gebiedsgericht werken alleen maar positieve effecten met zich meebrengt. Dit is helaas (nog) niet helemaal het geval. De gebiedsmedewerkers vertelden ons bijvoorbeeld dat de communicatie tussen de overheid en de gebiedsmedewerkers niet altijd goed gaat. Zelf vond ik hierbij het voorbeeld van de kiosk het beste passen.

Een tijdje geleden heeft de overheid de regels versoepeld om een kiosk te mogen openen in Amsterdam. Een vergunning krijgen werd dus makkelijker. Een zakenman wilde een kiosk openen net naast het GWL-terrein. Maar dat was precies op dezelfde plek waar al plannen van de bewoners waren voor nieuwe vergroening.

De bewonersplannen waren dus niet goed doorgegeven aan de gemeente en de vergunning voor de kiosk was niet goed doorgegeven aan de gebiedsmedewerkers. Zo ontstaan er dus problemen.

Desondanks werkt gebiedsgericht werken uitermate goed voor de Staatsliedenbuurt en het GWL-terrein. Bewoners worden meer betrokken bij het maken van keuzes voor het gebied en hun problemen worden veel effectiever opgelost.

Voor mij is dit een signaal dat gebiedsgericht werken op meer plaatsen in Nederland ingevoerd zou moeten worden. Hiermee zullen er véél meer fietskratten uit de sloot kunnen worden gehaald.

Melissa Pranger, eerstejaars bestuurs- en organisatiewetenschap